

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. II. Circa Castitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

privilegium paupertatis ab Innocentio IV. petenti, quâ petitione adeò delectatus est Pontifex, ut totum incredibilem voluptate manu propriâ conscripserit. Teste Plato l. 2. c. 3. S. Arsenius, cum mortui Fratris testamentum, quo hæres declarabatur, ei oblatus fuisset, illud laceravit, & dixit: Ego prius, quam Frater meus, mortuus fui; nihil ergo de relictis bonis ad me pertinet. Sanchez in regno DEI. p. 1. c. 9. f. 540.

§. II.

Tentatio II. Circa Castitatem.

IX. **N**orbertus Novitius Ordinis cujusdam Religiosi, cum vitam valde libidinofam in seculo duxisset, sicque gravem satissimam consuetudinem in luxuriam vitio contraxisset, tandem singulari DEI mirantis beneficio conversus, Religioso Ordini se commancipavit, sed ibidem ob recurrentes identidem peccatorum species, tam graves tentationes patitur, ut impossibile sibi esse credat, castitatem perpetuam servare, ideoque propemodum statuat, commisionem ab Ordine petere. Quæritur, quomodo munendus sit contra tam gravem tentationem?

Responsio.

X. Inprimis studeat illi falsam persuasionem eripere, quâ judicat, impossibilem sibi castitatis observacionem esse, eumque in finem ipsi narret, quid S. Augustino olim contigerit, qui, cum simili persuasionem deceptum animum gereret, quondam continentium cum bino Puerorum & Puellarum grege in visione objectam vidit, & ore subidente dicentem audivit: *De-*

merunt isti, & ista, & tu non poteris? à quo tempore tantam facilitatem in servanda castitate expertus fuit, ut ultro exclamavit! *O quam suave mihi subito factum est, carere suavitatibus nugarum, & quas amittere metu fuerat, jam dimittere gaudium erat.*

XI. Secundò eidem narret, quid S. Thomæ Aquinatis venerit, quòd nempe ob victoriam unicam generosam de impudica muliere reportatam, ab Angelis baltheo circa lumbos sit succinctus, & ab eo tempore nullam unquam carnis tentationem sensit. Unde meritò & ipse Norbertus sperare potest, quòd, si semel iterumque fortiter contra ejusmodi tentationes certarit, magnam denique & ipse in servanda castitate facilitatem per divinam gratiam sit experturus.

XII. Tertio illi narret, quid S. Ignatio Lojola ab initio suæ conversionis obtigerit, dum scilicet post votum castitatis coram B. Virginis altari in monte Serrato factum, & noctem pervigilem in precibus, quibus se dictæ Virginis tutelæ, patrocinioque commendaverat, ductam usque adeò in castitatis proposito firmatus sit, ut toto vitæ tempore nullam amplius difficultatem in ea servanda fuerit expertus. similem operam P. Ledesma ejusdem Societatis Sacerdos expertus est, qui, cum pariter de castitate servanda propè desperaret, B. Virginis ope imploratâ, ipsam cum S. Maria Magdalena & SS. Catharinis Martyre & Senensi aspectabilem habuit, quæ promisso ad castitatem tuendam auxilio, in habitu hanc stropham per socias cantari præcepit: *Divina res est castitas, majora sed sunt premia, quæ continenti dat DEVS.* Utatur ergo & ipse simili refugio, & simile haud dubiè auxilium & robur experietur.

XIII.

XIII. Quartò similiter narret, quid S. Paulofatet à DEO responsum, cùm carnis stimulum, quo vehementer colaphizatus fuerat, contigerit, quòd scilicet audièrit à DEO: *sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur.* Gaudeat proin & Norbertus tam præclaram, sibi occasionem offeri virtutis periciendæ, & specialiter amoris erga DEUM ostendendæ, qui nunquam sanè clarius demonstratur, quàm quando tanta sibi ipsi in respuenda summa, ut aliqui sibi sò persuadent, voluptate violentia infertur; cùm in omnia Christianorum certamina, duriora sint præcastritatis, teste S. Augustino; nam ibi continua pugna & rator victoria reperitur. Unde meritò S. Gregorius l. 3. past. ait: *Admonendi sunt peccatum carnis gravantes, ut incessanter præmia suspiciant, & libenter præcul dubio tentationum, quas tolerans, labores calcabunt, si enim attendatur felicitas, qua scilicet transitu attingitur, leve fit, quod transendo laboratur.*

XIV. Quintò suadeat illi, ut diligenter se examine an omnes regulas & industrias pro castitate servanda in Ordine suo præscriptas diligenter observaverit, hanc enim obedientiam & custodiam præcipuum esse modum pro tuenda castitate, jam olim senserunt SS. Patres & Asceticæ Ministri, inter quos P. Balthasar Alvarez, uti in l. 5. vit. refertur, dicere solebat, securitatem in agendo cum proximo esse valde magnam, adeo ut si quis ex obedientia infames fæminas accederet, mundissimas ibi cogitationes haberet, quasi esset aliquis Angelus; qui tamen si ex voluntate propria deturmaneretur, fœdissimis cogitationibus vexaretur. Hinc meritò S. Augustinus dixit: *Expedi inferius subijci superioris, ut ille, qui subijci sibi vult id, quod est inferius*

se subiciat superiori suo. *Agnosce ordinem, quare patrem. Tu DEO, tibi caro. Quid justius? quid pulchrius? tu majori, tibi minor. Servi tu ei, qui te fecit, ut tibi serviat, quod propter te factum est.* Quod ipsam etiam confirmans pius Alceta l. 3. c. 13. *disce, ait, celeriter superiori tuo te submittere, si carnem propriam optas subjugare; citius namque exterior vincitur inimicus, si interior homo non fuerit devastatus.*

§. III.

Tentatio III. Circa Obedientiam.

XV **C**olumbanus Religiosus asperum valde & immitem superiorem nactus, continuas ab eo increpationes patitur, sed & graves non raro pœnitentias persolvere cogitur, & quod maximè queritur, durissima imperia absque omni paterni animi sensu importata perficere jubetur, unde suavissimum alioqui obedientiæ jussum propè importabile sibi effectum esse faceret. Queritur, quomodo huic tam gravi tentationi sit occurrendum.

Responsio.

XVI. Inprimis illi exemplum Christi ante oculos ponat, qui non tantùm sanctissimis suis Parentibus, sed etiam impiissimis Præsidibus summam obedientiam præstitit, etiamsi difficilima, atque ad ipsam usque ignominiosissimam ac crudelissimam mortem ordinata imperia injungerentur. Unde S. Petrus Ep. 1. c. 2. tam sollicitè monet, ut Dominis & superioribus non tantùm bonis, sed etiam dyscolis obediatur, quia videlicet unus æquè, ac alter personam DEI repræsentat, atque aded, quidquid illis præstatur, DEUS sibi

Q

exhi-